

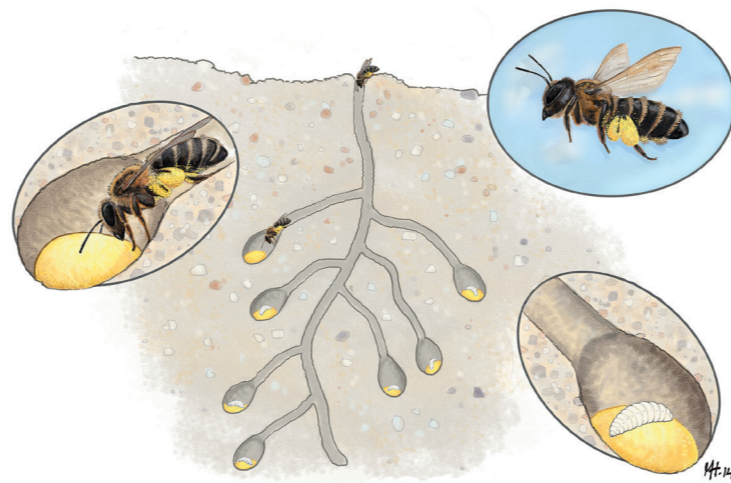
Blottad mark

För det lilla livet finns miljöer på begravningsplatser som är mycket värdefulla. Sandgångar, grav- och depåhögar erbjuder blottad mark där småkryp kan bygga sina bon.

Förr i tiden fanns det blottad mineraljord lite här och var i landskapet. Den fanns i till exempel täkter, vägslänter och betesmarker. Numera är det en ovanlig syn, bland annat på grund av igenväxning av öppna marker. Detta har lett till bostadsbrist för den stora grupp av insekter som gräver sina bon i blottad mineraljord, bland annat merparten av våra vilda bin.

Varför ska vi erbjuda bostäder åt insekter, ska inte de bekämpas kanske du tänker nu? Men det är faktiskt bara en bråkdel av våra insekter som ställer till problem. Resten är harmlösa och fascinerande organismer som spelar en viktig roll i det ekologiska systemet. Till exempel är de mat för fåglar och andra djur. De är också ovärderliga för oss människor. Utan pollinerande insekter blir det ingen frukt i trädgården, inga blåbär i skogen och ingen raps från åkern.

Med ganska enkla medel går det att skapa livsmiljöer till våra grävande insekter. Genom att ta bort det övre jordlagret så blottas marken igen. Man kan också lägga ut finkornig sand, helst i lä i en sydvänd sluttning. För insekterna gillar värme!

”Mina barn växer upp i en liten gång i sanden”

På en begravningsplats finns många små ytor med blottad mark. Till exempel i gränsen mellan gångar och gräsmattor eller vid basen av gamla träd. Här kan insekter gräva ut sina bon.

I Sverige finns 276 arter av vildbin. Ett slags vildbin är humlorna, som lever tillsammans i stora familjer med en drottning, precis som tambin. Resten av våra vildbin bor ensamma. Många gräver sina bon i sandig jord. I gångarna lägger de insamlad blompollen som de lägger sina ägg på. När larverna kläcks är maten serverad!

